

PIRJO JA HARRI BOMAN

EUROPOL

EUROPOL - HYÖKKÄYS

”Komisario Kauko Korpiaho
-kertomus”

Pirjo ja Harri Boman
2013, 2015, 2016, 2017

© 2017

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-337-0

Kiitokset

Pirjo

vanhemmat ja sisarukset

Sirpalle...

Seuraava tarina on täysin mielikuvituksen tuotetta.
Kaikki henkilöhahmot, tapahtumat ja paikat ovat
kirjailijoiden luomia sekä keksimiä.

Mitäpä muuta ne voisivatkaan olla, koska tapahtumat
sijoittuvat noin kuuden vuoden päähän, menneisyyteen...

(Asiavirheet ja virheet yleensä ovat pelkästään minun (HB), ja ne myöntäisin,
mikäli tarinalla olisi jotain tekemistä todellisuuden kanssa.)

“Intelligence is the ability to adapt to change.”

Stephen Hawking

*“Järjestäytyneen yhteiskunnan perusta on rikollisuuden
hyväksyminen.”*

Tuntematon

Prologi

(Kaikuja tulevasta)

Uni kujeili aikajatkumolla.

Jälleen. Hän oli tunnistanut *Pakenijan* huomattavan etäisyyden päästä tämän ulkoisesta habituksesta. Kömpelön jäykästä juoksutyylistä ja käsien turhauttavasta viuhtomisesta. *Pakenija* panikoi. Hartiat olivat aivan liian jännittyneet ja kulkivat ylhäällä, jotta karkuun yrittäjällä olisi todellisia mahdollisuuksia päästä pakoon. Hän oli sentään parikymmentä vuotta *Pakenijaa* nuorempi ja hyväkuntoisempi – kiitos säännöllisten aamu-uintaharjoitusten ja runsaan kävelyn.

Outoa, että hän ei ollut koskaan nähnyt *Pakenijan* kasvoja. Ei ainakaan muistanut nähneensä. Totta kai hän tunsi *Pakenijan* läpikotaisin. Tunsi tämän kansion läpikotaisin. Tiesi tästä kaiken. Miksi kansiossa ei ollut kasvokuvaa?

Nyt hänellä olisi todellinen mahdollisuus kiinniottoon. Unissa tosin mikään ei käynyt helposti. Yleensä ratkaisevalla hetkellä mahdollisuus mureni palasiksi, jokin mitätön osanen ei osunutkaan kohdalleen tai suotuisat olosuhteet haihtuivat olemattomiin. Tällä kertaa hänen olisi onnistuttava!

Nyt hän onnistuisi.

Hän oli varma onnistumisestaan. *Pakenija* oli ihmishirviö. Pahimman luokan rikollinen ja väärintekijä. Tämän tunnolla oli mittavia rikoksia ihmisyyttä vastaan. Käsittämättömiä paholaisen tekoja. *Pakenija* oli saatava kiinni ja tuomittava.

Takaa-aja tihensi tahtiaan. Pinnisti lihaksiaan. Sydän jyskytti lujempaa kuin koskaan aiemmin. Hän otti kehonsa viimeiset energiareseptit käyttöön.

Nyt tai ei koskaan!

Välimatka kutistui olemattomaksi. Kaksien kiivaiden askelien läpsytys synkronoitui. Maailma ympärillä sulautui ohivilistäviksi viivoiksi. Hän kurotti kätensä *Pakenijaa* kohden. Sormet ylsivät jo edellä juoksevan olkapään ylle. Pari tehokasta askelta riittäisi. Vai epäonnistuisiko hän jälleen? Kieltäisikö uni häneltä saavutuksen tälläkin kerralla ja tilanne resetoituisi alkutilanteeseen?

Ei!

Hän tiesi... ei, hän *tunsi* epäonnistuneensa useasti ennenkin.

Mutta ei tällä kertaa.

Rintakehässä ahdisti ja keuhkoissa pisteli, maitohappo puristi reisiä, kengät takertuivat alustan sulaan pintaan, vastatuuli kiskoi takin liepeitä, laskeva aurinko pistoi sokaisevilla säteillään silmiä. *Takaa-ajaja* siristeli kulmiaan.

Aika venyi kuminauhan tavoin.

Hän komensi kättään kaappaamaan kiinni *Pakenijan* olkapäästä.

Käsi painui, kohtasi päällystakin nuhrusen materiaalin, sormet kouraisivat pitävän otteen ja lukittuivat kiinni. Vauhti nahistui hölkäksi.

He pysähtyivät. Huohotukset tasaantuivat syviksi ja harkitseviksi hengityksiksi.

Pakenijan olomuoto lysähti. Tämä luovutti. Viimeinkin.

Pakenija kääntyi *Taka-ajajaansa* kohden. Hän tunnisti katseen.

"SINÄ!"

"Aivan, sinä..."

I OSA

Tuonelasta...

Komisario Korpiaho -kertomus

Vuosi 2010.

Komisario Kauko Korpiahon Europolin komennus alkaa. Jo ensimmäinen päivä tulevassa työpaikassa osoittautuu hengenvaaralliseksi.

Mitä kaikkea ehtiikään tapahtua ensimmäisen työviikon aikana...

